

[Hans Hedtoft.]

Land som Danmark afbryder sin handelsmæssige Forbindelse med Spanien. Jeg tror ikke paa det. Alle andre Stater handler særdeles realistisk i Udenrigspolitik, og jeg nævnte udtrykkeligt i min indledende Tale, at Spanien har udmærkede handelsmæssige Forbindelser med en lang Række Lande, bl. a. sydamerikanske. Maa jeg i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at Spanien har ypperlige handelsmæssige Forbindelser med Argentina, hvor der sidder et fascistisk sympatiserende Styre under Ledelse af Oberst Peron. Argentina leverer Masser af Varer til Spanien og omvendt. Hvis vi standser vore handelsmæssige Forbindelser, vil Spanien bl. a. fra Argentina kunne faa Varer.

Hvordan er Sovjetunionens Stilling til Argentina? Jeg kan ikke undlade med den højtærede Formands Tilladelse at bringe et kort Citat af det, den britiske Commander King-Hall fortalte, da han var her i Danmark. Jeg udtrykker det bedst ved at citere, hvad det danske Blad „Information“, som bragte en speciel Artikel, der har Interesse paa dette Punkt, skriver derom. King-Hall siger i denne Artikel:

„Den Grad, i hvilken man accepterer Humbug som en normal Foreteelse i de internationale Forbindelser, er for mig en Kilde til evig Forbavselse. Jeg vil gerne her komme med to Eksempler, der illustrerer, hvad jeg mener.

Man vil huske, at U.S.A. før Valget i Argentina udsendte en Rapport, hvoraf det klart og tydeligt fremgik, at Oberst Peron — det er den argentinske Statsleder — „og hans Venner aktivt havde støttet Aksemagterne. I faa Ord gav den amerikanske Regering Udtryk for den Opfattelse, at Peronisterne var en Bande Fascister og derfor burde afskys af alle gode Demokrater. Denne Gestus var til stor Hjælp for den farverige Oberst, der som bekendt sejrede ved Valget.“

„Og saa fortsætter King Hall, og det er det, der har Interesse i denne Forbindelse:

„Nu kunde man have troet, at Sovjetregeringen, der er saa følsom med Hensyn til Fascistslynglernes Aktivitet, vilde være fløjet i Harnisk mod Peron, der staar i den allervenskabeligste Forbindelse med Franco. Ingenlunde, snarere tværtimod! Moskva har fornylig bekendtgjort, at

„Sovjetregeringen og den republikanske argentinske Regering erklærer, under Indflydelse af det internationale Samarbejdes og den internationale Forstaaelses høje Idealer, at de med øjeblikkelig Virk-

ning har besluttet at optage den diplomatiske, konsulære og handelsmæssige Forbindelse mellem de to Lande.“

Prøv en Gang at overveje, hvor realistisk Sovjetunionen har handlet i den foreliggende Sag i Forhold til det, der i almindelig kommunistisk Terminologi hedder en fascistisk Magt. Jeg angriber ikke Sovjetunionen herfor, det falder mig ikke ind. Jeg anfører det blot som et Eksempel paa, hvor realistisk Sovjetunionen er i sin Handelspolitik og i sin Indstilling til andre Lande, og jeg beder det ærede Medlem om at lægge en lille Smule Realisme for Dagen, naar Talen er om vort Forhold til Spanien.

I Ønsket om, at Franco og hans Styre skal fjernes og bør fjernes, der samles vi, der er vi enige. Problemet drejer sig udelukkende om at følge den Vej, som er mest hensigtsmæssig, og som alle Forhold taget i Betragtning er nationalt forsvarlig i den givne Situation. Her er, som jeg har sagt, en Mulighed for at samle hele det høje Ting til en enstemmig Beslutning. Det vilde glæde mig, om ogsaa det kommunistiske Parti vilde erkende dette og sammen med alle os andre tilkendegive, at det er enigt i den Linie, som den foreslaaede Dagsorden er Udtryk for.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Nørlund): Den Afvisning, man har givet den Tilføjelse til Dagsordenen, som jeg har foreslaaet, har været meget kortfattet begrundet af de ærede Medlemmer. Jeg synes, man har brugt Tiden til at snakke meget udførligt om Emner, som egentlig har en ret perifer Forbindelse med det foreliggende, i Forhold til hvad man har sagt om selve vor Tilføjelse.

Man stiller Spørgsmaalet saadan op, at det drejer sig om to forskellige Veje, enten en separat Aktion eller et Arbejde inden for De Forenede Nationer. Det kunde man med nogen Ret sige, saaledes som Debatten begyndte i Dag, paa Grundlag af vort Forslag til Beslutning, men det er ikke det, Debatten nu drejer sig om. Nu drejer det sig om den Tilføjelse til Dagsordenen, som vi har foreslaaet, idet vi gav Afkald paa meget af det, vi mente vilde være den helt rigtige Fremgangsmaade. Det drejer sig om, hvorvidt vi, samtidig med at vi fremsætter de mere almindelige Betragtninger, som staar i den oprindelige Dagsorden, forpligter os til et Initiativ i dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ret i, at det ikke betyder noget. Det betyder virkelig noget. Det betyder, at vi føler os forpligtede til at gøre en Indsats inden for